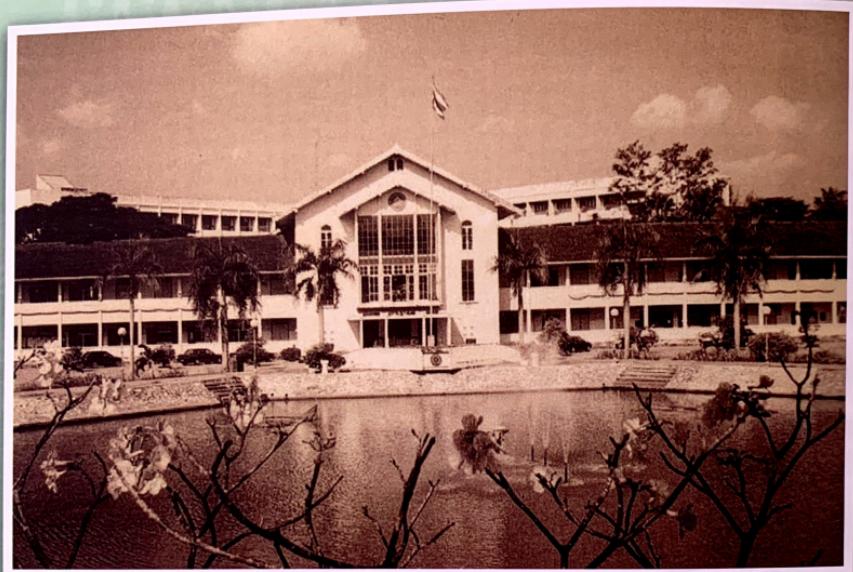

เทคนิคกรุงเทพฯ

“ชาติไทยต้องพัฒนา อาศัยวิชาช่างพาภิภั娑
เทคนิคกรุงเทพฯ พร้อมใจ ช่วยบำรุงไทยเจริญไปศาลา”

หลังสองครั้งที่ ๒ ประเทศมหาอานาจซึ่งเป็นประเทศอุดสาหกรรมได้พยาามทุกวิถีทางที่จะกอบกู้และเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยเพิ่มผลิตทางด้านอุตสาหกรรม แต่ประเทศที่อยู่ในกลุ่มประเทศพันธมิตรส่วนใหญ่เป็นประเทศเกษตรกรรม ในช่วงเวลาดังกล่าวเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศไม่มีอำนาจทางเศรษฐกิจที่มั่นคงนัก

องค์การส่งเสริมความมั่นคงร่วมกันของสหรัฐมนิวาริ (Mutual Security Agency หรือ M.S.A) ได้ทำความตกลงกับรัฐบาลไทยในขณะนั้น ซึ่งมี พณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีนโยบายที่ส่งเสริมการอาชีวศึกษาของชาติให้ดีขึ้น จึงเห็นควรให้มีการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิค ขึ้นในจังหวัดพระนครลักษณะแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ขาดช่องของชาติได้มีโอกาสฝึกฝนอบรมวิชาชีพพัฒนาศักยภาพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นและเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านวิชาชีพให้สูงกว่าที่เป็น

ต่อมารัฐสภาได้อนุมัติเงิน ๓,๙๖๐,๔๕๐ บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕ จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้น โดยกระทรวงการคลังได้อนุมัติให้ใช้ที่ดินราชพัสดุ ณ ตำบลทุ่งมหาเมฆ จำนวน ๑๐๘ ไร่ เพื่อใช้เป็นพื้นที่จัดตั้ง

วิทยาลัยเทคนิคจึงถือกำเนิดขึ้น โดยเปิดการเรียนการสอนในปีแรกเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕ และในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ พณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีได้ให้เกียรติเป็นประธานประกอบพิธีวางศิลปากษัตริยาตราอิริยาบถในการอ่านวายการส่วนอาคารเรียนและอาคารฝึกงานได้ดำเนินการก่อสร้างควบคู่กันไป โดยในปีการศึกษาแรกนั้นได้ฝึกนักศึกษาให้เรียน ณ สถานศึกษาอื่น ได้แก่ แผนกวิทยุ ฝ่ายเรียนที่โรงเรียนช่างกลปทุมวัน แผนกช่างก่อสร้างฝ่ายเรียนที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุทแนถาย แผนกพาณิชยการฝ่ายเรียนที่โรงเรียนพาณิชยการพระนครเป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) โดยรับนักศึกษาที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยเทคนิคเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) โดยรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในขณะนั้น
(ปวช.) จากโรงเรียนช่างที่เปิดอยู่เดิมนอกจานี้ยังเปิดรับผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในขณะนั้น
(ปวช.) โดยนักศึกษากลุ่มนี้จะได้เรียนวิชาสามัญเหมือนกัน
เข้าเรียนเพื่อให้ได้รับถูกประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยนักศึกษากลุ่มนี้จะได้เรียนวิชาสามัญเหมือนกัน
ในช่วงเวลา ส่วนช่วงบ่ายจะเข้าโรงเรียน ฝึกการซ่างเบื้องต้นแผนกละ ๒๐ วัน แล้วมุนีเย็นไปเรียนแผนกอื่น
ในช่วงเวลางาน สำหรับชั้นช่างบ่ายจะเข้าโรงเรียน ฝึกการซ่างเบื้องต้นแผนกละ ๒๐ วัน แล้วมุนีเย็นไปเรียนแผนกอื่น
เพื่อเปิดโอกาสให้ศึกษาได้ทดลองเรียนสาขาวิชาช่างต่างๆแต่รือการนักศึกษาทดลองใช้อยู่ได้ในเน่านเจิงยุติไป

ในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ M.S.A.ได้จัดส่งบุคลากรฝ่ายการศึกษามาช่วยงาน
ด้านการเรียนการสอนจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ทำให้วิทยาลัยเทคนิค เป็นสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษามี
คุณภาพและมีความเข้มแข็งด้านวิชาการเป็นอย่างยิ่ง จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ วิทยาลัยเทคนิคได้นำผลงาน
ของนักศึกษาเข้าร่วมแสดงในงานศิลปหัตถกรรมมหานครเรียน ณ โรงเรียนสวนกุหลาบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรผลงานของนักศึกษาวิทยาลัย
เทคนิค ด้วยความสนใจอย่างมาก และทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ ให้กับวิทยาลัยเทคนิค ทดลองทำทุนยินดีที่เคลื่อนไหวได้
เดินได้ พุดได้ ซึ่งพระองค์จะพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ในการจัดทำ

ด้วยกระเสบพระราชน้ำร้อนในครั้งนั้น วิทยาลัยเทคนิค จึงได้มุงมั่นคิดค้นและสามารถประดิษฐ์รุ่นยนต์ขึ้น
เป็นทุนยินดีเดิมได้ตัวแรกของไทย เป็นทุนยินดีขนาดเท่าคนจริง มีหน้า มีมือเท่านิ่งไม่ไหว แขนขาเป็นโครงเหล็ก
จัดทำโดยนักศึกษาแผนกช่างวิทยุ ออกแบบ และควบคุมงานโดย อาจารย์สวัสดิ์ วงศ์พร้อมญาติ โดยหลังจัด
ทำเสร็จ ได้นำออกแสดงในงานศิลปหัตถกรรมมหานครเรียน หลังจากนั้นได้จัดทำเต็มสูบเป็นทุนคุณหม้อ อัดเสียง
พูดเชิญชวนสมทบทวนให้กับสภากาชาดไทย ณ สถานเสาวภา เมื่อปี พ.ศ.๒๔๙๘ นับแต่นั้นมาทุนยินดีตัวนี้
จึงได้ชื่อเรียนกว่า “ทุนยินดีคุณหม้อพระราชทาน” ซึ่งนับเป็นความภูมิใจของวิทยาลัยเทคนิคเป็นอย่างยิ่ง

การเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดีมีเชื่อเสียงมากขึ้นตามลำดับ
จนประเทศเพื่อนบ้านได้ส่งนักศึกษามาศึกษา ณ วิทยาลัยเทคนิค ในแผนกช่างโลหะ-เชือก แผนกช่างยนต์
แผนกอาหาร และแผนกวิชาช่างภาพ ซึ่งหนึ่งในจำนวนนั้นคือท้าวทองทิพย์ (ซึ่งที่เพื่อนเรียกขานกันในขณะเรียน)
เมื่อสำเร็จการศึกษาลัพป์ไปได้กลับไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกองโโซมนาของลาในเวลาต่อมา

จากความสำเร็จของการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นนี้ รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นคุณค่าของการจัดตั้งวิทยาลัย
เทคนิคขึ้น หัวเมืองส่วนภูมิภาค โดยจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ขึ้นที่จังหวัดสงขลา จึงทำให้วิทยาลัยเทคนิค
ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ” แต่นั้นมา หลังจากนั้นรัฐบาลได้ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้ง
วิทยาลัยเทคนิคขึ้นอีกหลายแห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคอบบุรี วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ (จังหวัดเชียงใหม่)
และวิทยาลัยเทคนิคโคราช (จังหวัดนครราชสีมา) และได้ตั้งกองวิทยาลัยเทคนิคขึ้นเพื่อเป็นหน่วยงานดูแล
รับผิดชอบ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาขึ้น โดยโอนกิจการ และสถานศึกษาบางส่วนในสังกัดกรมอาชีวศึกษามารวมกันเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และหนึ่งในนั้นคือ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ จึงทำให้วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ”

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมพระราชทานนาม “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ให้แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทำให้ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” นับแต่นั้นมา

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ดำเนินกิจการเรื่อยมาด้วยความก้าวหน้าเข้มแข็งมาเป็นลำดับโดยมีผู้อำนวยการทุกยุคทุกสมัยต่างปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถ เออาจ่าส์ รับผิดชอบ ทุ่มเทเสียสละ เพื่อพัฒนาเทคนิคกรุงเทพฯ ให้ดำรงชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยเทคนิคกรุงเทพฯ มีผู้อำนวยการดังต่อไปนี้ เป็นวิทยาลัยเทคนิค จนถึงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ รวมทั้งสิ้น ๑๖ ท่าน ได้แก่

๑. หลวงปรมายธรรมยาริวิภา (พ.ศ. ๒๔๙๕-๒๕๗๖)
๒. อาจารย์สนั่น สุมิตร (พ.ศ. ๒๔๙๖-๒๕๗๗)
๓. อาจารย์สุต เหรابดี (พ.ศ. ๒๔๙๙-๒๕๑๑)
๔. อาจารย์พงศ์พัน วรสุนทรโส (พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๖)
๕. อาจารย์ปรมาย กิตติพงศ์ (พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๑๗)
๖. อาจารย์เอกชัย สุนทรพงศ์ (พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๒๑)
๗. อาจารย์ยนต์ ศรีวิจารณ์ (พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๓๐)

๗. รองศาสตราจารย์ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์ (พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๓๑)
 ๘. อาจารย์สุพรณ ถึงสุข (พ.ศ. ๒๕๓๑)
 ๙. อาจารย์สกุล เวชชกร (พ.ศ. ๒๕๓๑-๒๕๓๒)
 ๑๐. อาจารย์ชาญวุฒิ แก่นจันดา (พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๓)
 ๑๑. อาจารย์ประพันธ์ วิชาศิลป์ (พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๔)
 ๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรชัย เนียร์หรรษณ (พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๓๕)
 ๑๓. อาจารย์ประวน กลินจำปา (พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๓๕)
 ๑๔. อาจารย์เพ็ชร รุ่งรุจิเมฆ (พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๖)
 ๑๕. ดร.สาอิต พุทธชัยยังค์ (พ.ศ. ๒๕๓๖)
 ๑๖ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นสถานศึกษาสายวิชาชีพที่เปิดสอนวิชาชีพที่สุดในประเทศไทย โดยก่อนที่ได้รับยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยได้จัดการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ รวม ๖๖ หลักสูตร ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วย ๒๗ หลักสูตร จาก ๑๐ คณะวิชา ได้แก่ คณะวิชาช่างไฟฟ้า คณะวิชาเทคโนโลยีการผลิต คณะวิชาเครื่องกล คณะวิชาช่างโยธา คณะวิชาออกแบบอุตสาหกรรม คณะวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะวิชาเทคโนโลยีทัศนศิลป์ คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ และคณะวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คณะวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ และคณะวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย ๕๓ หลักสูตร จาก ๗ คณะโดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตในด้าน คุณภาพและมาตรฐานของประเทศไทย ได้แก่ บริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีเครื่องเรือนและเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ก่อนการยกฐานะรวมกับพิพิธภัณฑ์ มหาแมฆและพระนครใต้ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้รับ นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ และเปิดสอนเพียงระดับ ปริญญาตรีเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ยังเป็นที่ตั้งของการจัดการศึกษา โครงการบริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตรนานาชาติของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอีกด้วย

ตลอดระยะเวลากว่าห้าทศวรรษของเทคนิคกรุงเทพฯ นับตั้งแต่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๙๕ จนถึงวันที่มีการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย เทคนิคกรุงเทพฯ ได้ปฏิบัติภารกิจในการจัดการศึกษา ผลิตทรัพยากรบุคคล ที่มีคุณภาพออกไปปรับให้ประเทคโนโลยีและสังคมตามปณิธานที่ตั้งไว้มีความเจริญก้าวหน้าเรื่อยมาด้วยความมั่นคง ด้วยการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผ่านร้อน ผ่านหนาว ฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรค manifold ในการ มีเรื่องราวเกิดขึ้นมากมายทั้งสุขทุกข์ เสียงหัวเราะและร้องไห้ มีน้ำตาแห่งการเสียใจ การสูญเสีย และมีรอยยิ้มแห่งความสำเร็จและความภาคภูมิใจ ที่ขาวเทคนิคกรุงเทพฯ ทุกคนไม่เคยลืม

นับจากนี้ไปจะเข้าสู่ทศวรรษใหม่ในชื่อใหม่ ในฐานะใหม่นับเป็นช่วงแห่งความท้าทายของการเป็นมหาวิทยาลัยอย่างเต็มรูปแบบที่เทคนิคกรุงเทพฯ จะร่วมเดินไปพร้อมกับบพิตรพิมุข มหาเมฆ และพระนครให้ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เชือแน่ไว้เราทั้งสามสถาบันที่มีความแตกต่างจะช่วยส่งเสริมเชิงกันและกันอย่างลงตัวเพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง มีศักดิ์ศรี มีศักยภาพและคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

